

[Økonomi- og budgetministeren.]

over for de store byggeselskaber igennem. Jeg går ud fra, at det er hr. Damsgaard bekendt, at boligministeren har foranlediget en undersøgelse foretaget af et revisionselskab af de faktiske regnskabsforhold for såvel de almennyttige selskaber som det private byggeri, og vi vil i regeringen med interesse — og jeg går ud fra, hr. Damsgaard også vil det — afvente resultatet af denne regnskabsmæssige undersøgelse, som giver os mulighed for at bedømme omkostningsforholdene i de forskellige former for byggeri.

Hr. Lysholt Hansen spurgte om forhandlingerne med kreditforeningerne, og hvorledes de var forløbet. Det problem, som ligger bag ved interessen herfor, og som var årsagen til, at vi fik forhandlingerne med kreditforeningerne, gjorde hr. Lysholt Hansen rede for, og det skal jeg ikke gentage. Vi drøftede det med repræsentanter for kreditforeningerne, og vi nåede med dem enighed om at nedsætte et lille udvalg med 4 repræsentanter for de særligt interesserede ministerier og 4 repræsentanter for kreditforeningerne, som omgående skulle gå i arbejde og meget snart skulle nå frem til forslag eller til en beretning, som vi derefter ville tage stilling til.

Vi understregede fra regeringens side under drøftelserne med kreditforeningerne, at vi havde under overvejelse at indføre et offentligt vurderingsinstitut, men da dette indeholder mange problemer, var vi mere interesseret i, hvis man kunne få en mur- og nagelfast ordning i en aftale. Kunne en sådan aftale opnås imellem kreditforeningerne og boligministeriet, der har dette område, så så vi hellere det, men forudsætningen måtte være, at de synspunkter, som vi fra regeringens side lagde til grund, nemlig at der ikke måtte ske en oppustning af vurderingerne, blev udgangspunktet for forhandlingerne og blev gennemført ved en sådan aftale mellem boligministeriet og kreditforeningerne. Jeg kan kun sige, at kreditforeningerne gav deres tilsagn herom, og det håber vi så på at se kontant opfyldt. Men regeringen vil ikke være tilfreds, hvis ikke ordningen virkelig er fast og bestemt.

Hr. Lysholt Hansen spurgte dernæst om de flydende valutakurser og om dollardevalueringen. Det må være i Danmarks klare interesse, at vi finder tilbage i et sy-

stem med faste valutakurser. Med vores udsatte internationale position er vi meget følsomme over for svingninger på det internationale valutamarked, og med flydende kurser er usikkerheden selvfølgelig ikke mindre. Jeg har ingen mulighed for på nuværende tidspunkt at kommentere de forlydender, der er om, at præsident Nixon og præsident Pompidou skulle være nået frem til enighed om, at der skal gennemføres en dollardevaluering. Jeg har forstået på meddelelserne, at der skulle være opnået en sådan forståelse imellem de to præsidenter, men at det først vil komme til praktisk udfoldelse senere. For Danmark spiller det en overordentlig stor rolle, især hvorledes de hårde valutaer kommer til at blive placeret i dette forhold, og det spiller en stor rolle for Danmark, hvorledes det engelske pund vil stille sig i tilfælde af en dollardevaluering. Med de tal, der har været nævnt for en dollardevaluering, kan jeg ikke forestille mig, at der ville komme til at foreligge noget særligt problem for Danmark, men de tal er kun nævnt rygtevis, og vi ved altså ikke, hvad den aktuelle dollardevaluering bliver, hvis den bliver gennemført.

Hr. Lysholt Hansen gjorde dernæst en bemærkning om budgetoversigterne og gav udtryk for, at finansudvalget gerne ville medvirke til en gennemgang, naturligvis ikke blot af finanslovsforslaget, men også af de budgetoversigter, som vi regner med at kunne forelægge i februar måned. Jeg siger tak for dette tilsagn.

Jeg vil også gerne sige, at jeg er enig med hr. Lysholt Hansen i hans betragtning om rammebevillingerne. Jeg tror, det er vigtigt, at rammebevillingssystemet og -metoden bliver ført igennem inden for de enkelte ministerier i forhold til de institutioner, der sorterer under ministeriet, og jeg vil gerne medvirke til, at det kommer til at fungere i praksis.

Hr. Hans Kjær var så elskværdig at opstille en 7 punkts plan for det konservative folkeparti, og det er naturligvis altid interessant at få opstillet tankerne i punkter, det er, ligesom det er lettere at tilegne sig dem og fastholde dem. Jeg må nu sige, når jeg går de 7 punkter igennem — og det skal jeg skåne tinget for, det var såmænd tilstrækkeligt, at hr. Hans Kjær gjorde det — at der var jo ikke meget i dem. Man fik ikke meget